

KLUB VĚDECKÉ FANTASTIKY

PRI MěV SSM V PLZNI

24. října - Den
otevřených dveří

Neprodejné !
Pouze pro vnitřní potřebu !

Proč ne Chronocon, proč Den otevřených dveří?

Otázek tohoto typu jsem dostal mnoho, snad je tedy na místě vysvětlení:

Nezdálo se nám, že by čas byl nosné téma pro každoroční akci; Chronocon bychom sice chtěli pořádat dál, ale minimálně s dvouletou periodicitou. Soutěž o Stříbřitělesklý halmo-chrom ovšem běží i letos, výsledky je třeba někde vyhlásit a navíc se blíží páté výročí založení Andromedy - zaměření akce se tedy přímo nabízí.

Zdá se to k neuvěření, ale 27. října to bude už pět let, kdy jsme poprvé dokořán otevřeli dveře klubu. Tehdy to byl jeden klub závodní. Sešlo se nás hodně a zpočátku jsme byli lačnými konzumenty starších filmů, besed se známými osobnostmi a podobných akcí. Dnes je nás spíše méně než více, různé akce pořádáme i nadále, ale hlavně se scházíme jen tak a bavíme se mezi sebou. Jsme možná trochu jiný typ klubu než některé poloprofesionální jinde po republice, důležité ale myslím je, že nám to takhle vyhovuje, že takhle si prostě představujeme KLUB.

Je ale trochu problém, jak tuhle nesdělitelnou atmosféru přiblížit Vám, našim dnešním hostům, jak postihnout nepostižitelné. Chceme se pokusit o jakousi besedu členů klubu, buďtež k nám, prosím, shovívaví, vždyť někdy i z notorických užválněců se před mikrofonom stávají trdomyslní zamlklíci. Naštěstí ne ze všech, ale Helena to sama neutáhne, bude tedy i na Vás, abyste se ptali. No a abychom to sobě i Vám trochu ulehčili, sepsali jsme pár jízlivostí adresovaných do vlastních řad, které Vám předkládáme jakožto "seznamovací inzerát" na jiném místě tohoto Zpravodaje.

Nemůžeme samozřejmě po nikom chtít, aby se na nás koukal a poslouchal nás celý den, proto jsme pro Vás přichystali programy, které se nám líbily, nebo o kterých předpokládáme, že se nám i Vám libit budou, pochopitelně i vyhlášení vítězů naší soutěže a pro autory, kteří ji obeslali, chystáme seminář o došlých povídkách.

Máme ještě jeden - nepříliš veselý - důvod k otevření dveří. Jako každý klub máme některé členy aktivnější a jiné pasivnější - a bohužel řada těch aktivních letos či napřesrok končí školu, odchází z Plzně - prostě stojíme tak trochu před generačním problémem. Letos konečně začínáme s pionýrským do-rostem. Pozdě, ale přece. No a komu z Vás ostatních se po dnešku bude zdát, že by se mu mezi námi líbilo a chtěl by nám občas i pomoci, ať se nám ozve - bude vítán.

- akč-

Seznamovací inzerát klubu Andromeda

... Petr Baubín,
rodem i přezdívkou Pražák - velký organizátor a kombinátor - občas to přeorganizuje. Neustále dohání školu nebo sci-fi vytloukaje klín klínem. Jako správní svazáci bychom mu měli pozastavit činnost, dokud se nezlepší ve škole - ale, koneckonců, někdo v tom klubu pracovat musí ...

... Jarda Bláhovec,
vyniká schopnostmi nalézt originální schůzové místnosti /Astra, Rychta apod./, kde se schází literární sekce a zvaní. Píše, kreslí, filmuje a věren svému jménu se bláhově domnívá, že když pošle korespondák, přijdou všichni, a netuší, že i do hospody se musí zvat osobně.

... Peter Bochnovič,
původem z východního Slovenska, nás objevil na počátku letošního roku. Když jsme zjistili, že umí polsky, hned jsme ho "zneužili" k překladům. Poučen trpkou zkušeností se teď v klubu vyskytuje jen sporadicky.

... Dalibor Boubín,
zvaný Prales nebo též Hal Dry spojuje zájem o sci-fi s astronomií, raketomodelářstvím a kreslením. Díky své šikovnosti se letos již podruhé stal spoluautorem Stříbrnětělesklého halmochromu.

... Jaroslav Brejcha,
člověk, který žije ve svém paralelním vesmíru, který ani samotný scifista nepochopí, a tak na rozluštění zpráv z tohoto vesmíru vynakládá úsilí vždy skupina lidí.

... Roman Diviš,
do klubu se dostal díky tomu, že na chmelu neměl co číst. Přestože studuje elekt. nické počítače, na schůzích se objevuje jen mimo zkouškové období.

... Otto Fiala, ing.
programátor, jež se o sci-fi a techniku po několika nepřiliš úspěšných pokusech zajímá jen pasivně.

... Václav Fiala,
naš tiskový atašé v Pravdě, nemá čas na nic, ale alespoň nám někdy něco otiskne.

... sef Godawa,
díky svým hlasovým schopnostem se snaží, aby Andromeda nebyla zvukově feminizovaný klub.

... Jiří Gregor,
řečený Replikant podle sf filmu Blade Runner. Lépe by mu ovšem slušela přezdívka kverulant; je téměř vždy v opozici proti čekukoli a své občas svérázné názory vždy s chutí a nahlas proti komukoli obhajuje.

... Václav Gruber,
jeden ze zakládajících členů Andromedy,
někdejší předseda klubu, nyní ředitel muzea Stanislava
Fajfrlíka a nemocnice ve Stodě.

... Jarka Hemzálková,
na rozdíl od většiny našich členek
tiché a nenápadné děvče; občas překládá.

... Lumír Honzík,
jeden z mála skoro normálních lidí mezi
námi, svazarmovec, raketomodelář a člověk, který s minimálním
počtem slov udělá maximum práce. Vede technickou cekci klubu,
je schopen zkonstruovat fungující halmochrom i ze starého
vysavače.

... Luboš Honický, ing.
nejen scifista, ale také sportovec,
který právě spadl z civilu do "zelené díry".

... Karel Jedliška, ing.
zakládající člen Andromedy, známý
spíš jako Akčildej, je jedním z těch, co se úspěšně snažili
založit náš klub. Ve fandomu je proslaven svým sklepem plným
SF materiálů, který se nazývá "černá díra". Karel je totiž
sběratel. Sbírá knihy a povídky a vše, to se sci-fi souvisí.
Protože má rád dobré pivo, což je již na první pohled vidět,
snažil se spojit své dva zájmy. Díky tomu se leccos vyřizuje
právě nad Plzeňským. Vlastní dvě manželky, z nichž ta právo-
platná - Stánička - ačkoli proti SF zpočátku nic neměla, začí -
ná mít postupně výhrady. Malý Kája Jedlička, Akčildejův syn,
již SF také čte a tak zřejmě půjde ve stopách svého otce.

... Petr Jindra,
řečený Hawran; po návratu ze "zelené díry"
vyvinul slibnou aktivitu, ale poslední dobou je jako by se
po něm Země či jiná planeta slehla. Zlí jazykové tvrdí, že ho
neunesli ani delfíni, ani mimozemšťané, ale že ho do černé
díry zatáhla ženská.

... Tomáš Jirkovský,
aktivní fan, kterému klub Vil-
loidus na MFF UK nestačil, a tak si založil vlastní a s ním
teď cestuje.

... Josef Kočí,
nejstarší člen klubu, jehož názory rozhodně
neodpovídají jeho věku. Dokáže nás tím příjemně překvapit.

... Daniela Kociánová,
zasloužilá matka, která čas od času
vodí do klubu i některé ze svých šesti dětí. Nedávno změnila
jméno, ale není nutné, abychom je zde uváděli - není to prý
na dlouho.

... Miroslav Král,
jeden z našich mladších členů, který se zúčastňuje i SF akcí a na některých nestihá doběhnout rychlík, čímž se stává naše společné cestování zajímavější. Zajímá se o hudbu a počítače, z nichž jeden malinký má doma.

... Michal Kús, ing.
řečený Žebža, nenápadný tichý chlapec, středně úspěšný psavec a až do letošního léta předseda Andromedy. Dostudoval, abdikoval a následuje manželku do nového bydliště i zaměstnání v Chodově u Karlových Varů. Budiž mu manželství lehké!

... Helena Lukášová - Trojská,
což není přezdívka ani literární pseudonym, ale 853. převtělení této populární intrikánky starověku. Je samozřejmě krásná, ale své okolí ovládá především silou vůle a jazyka. Stručnou přezdívku zatím nezískala - jen velmi těžko lze krátce vystihnout eruptivní sílu vulkánu, kadení kašuse a průraznost laserových zbraní. Vede fotosekci, vlastní dceru a manžela a patří k zakládajícím členům Andromedy.

... Petr Odehnal,
o něm toho moc nevíme, jeho zájem o SF, zdá se, opadá, a tak se vyskytuje jen na vysoce zajímavých akcích.

... Zdeněk Páv, ing.
naš nejúspěšnější klubový autor a podle scifistek i normálních ženských docela pěkný chlap. Aby se tolik nenaparoval z mnoha darů přírody, oženil se, pořídil si dceru a staví, takže nemá skoro na nic čas. Přesto se stará o KLÍČ a otevřený dopis a spoustu jiných důležitých akcí /Pivochrom/.

... Vít Pekárek,
nenápadný, tichý hoch, kterému dobrosrdečnost kouká z očí. Zkuste se podívat.

... Stanislav Pimek,
skladatel originální SF písní, které za pomoci kytary a po delším přemlouvání sám zpívá. Jeho tvorba povídek je rovněž silně ovlivněna poetismem, takže jí většina lidí nerozumí.

... Miloš Prýmas,
fotograf, vlastník půvabné ženy, jedny z mála manželek proti SF v podstatě nic nemajících a umožňujících našim členům vstup do bytu.

... David Růžička,
řečený Trifid Kamikadze, velmi nadaný a velmi nespolehlivý kreslíř, který proto vede výtvarnou sekci. Jeho literární úspěchy nepocházejí jen z oblasti SF prózy, ale i poezie.

... Daniela Šindlerová, JUDr.

čerstvá členka, která k nám přestoupila z Ostravy, takže o ní zatím žádné drby nejsou známy. Podle prvního - zejména zvukového - dojmu to ovšem vypadá, že se stane platnou členkou naší feministické sekce.

... Jirka Suchánek,

jako asi každý člověk, který téměř neslyší, hodně čte sci-fi, zajímá se také o astronomii. Bohužel někteří z nás neumí dobře artikulovat, a tak se s ním nemohou domluvit.

... Zbyněk Šucha,

jest člověkem velmi metodickým, vede si zápisky co kdy kde jak a pomáhá nám tak vnášet řád do naší chaotické činnosti. Sbírá knihy, sleduje seznamy a superseznamy a burzy. Je jediným členem, který i po vstupu do manželství zůstal klubu věren. Budiž zato vzdán hold jeho ženě!

... Karel Toušek,

nesmírně zaměstnaný člověk, který se o existenci Andromedy dověděl z Mladého světa v době, kdy působil jako stážista na MěV SSM v Plzni ...

... Petr Veselý,

autor teorie o obranných malinách a známý cvičitel malin útočných.

... Luboš Záborský, ing.

si krátce po svém vstupu do klubu vysloužil přezdívku Dáreček; v současné době sice intenzivně pracuje na popření jejího hanlivého významu, ale má oprávněné obavy, že mu to nebude nic platné.

... Radka Žáková,

dívka se vzácným darem vnášet do chaosu řád, ale občas též do řádu chaos. První vlastnosti hojně využívá Andromeda klub k udržení svého chodu, druhá se "šťěstí" projevuje pouze v lačné panské společnosti. K Radčině cti dlužno podotknout, že i této vlastnosti dovedně využívá ku prospěchu klubu.

... čestný člen Ondřej Neff, PhDr.

známý spisovatel a popularizátor SF. Byl u toho, když jsme se poprvé sešli, dobře si na to pamatuje, a přesto se k nám ještě hlásí. Od loňského roku je čestným členem Andromedy.

.....

Zájemci o členství v klubu, přijďte se na nás podívat 30.11. v 18.00 hodin do klubu VŠ kolejí na Lochotíně, Bolevecká 32; nebo pak v r.1988 každé poslední pondělí v měsíci většinou tamtéž - pro jistotu předem volejte 46632(Jedlička) neb 220412(Žáková)

V poslední době se snažím naučit Berta počítat. Od doby, kdy Elen a Wik odešli hledat nějaké jídlo, je to pro mne jediné rozptýlení.

Bert je neoslepice, tedy tvor, který se vyvinul ze slepice, i když nemůžu posoudit, jak dalece se od ní liší. Jednak jsem slepici nikdy neviděl, to Wik někde vystrachal, že kdysi takový tvor existoval, a jednak se všechno vyvíjí a mutuje příliš rychle, než aby se dalo o nějakou podobu mluvit.

Berta počítání moc nebaví a když začnu s něčím složitějším než je malá násobilka, otráveně kroutí hlavou a tvrdí, že nerozumí.

Nechápu, jak se v něčem tak hloupém a protivném mohl vzít rozum, ale na druhé straně... kdyby tu nebyl Bert, asi bych to nudné čekání na Elen a Wika nevydržel.

- - -

Dnes mě Bert překvapil.

Zeptal se mě, jestli nevím o nějaké knize zabývající se magií nebo něčím podobným. Přesně tak to řekl "magií nebo něčím podobným". Vůbec by mě nenapadlo, že Bert umí číst.

Nedal jsem na sobě nic znát a ukázal jsem mu, kde najde jeden velmi starý spis o magii. Kdysi jsem ho také četl, i když jinak nemám knihy moc rád, asi proto, že nemám prsty a tak se mi špatně obracejí stránky. Ale čas od času je užitečné do knih nahlédnout, zvláště, když patřím mezi Sečtělé.

Bert byl dnes milý společník. Asi dvě hodiny jsme se bavili o knihách a pak jen tak povšechně.

Bert mi ukázal, jak mu ze zátylku vyrůstá dlouhé chapadlo zakončené nalitou rudou koulí. Prý je plná nebezpečného jedu.

Štítivě jsem se odtáhl a Bert se smál.

Bert snesl vejce.

Tak asi opravdu bude neoslepice, Wik říkal, že slepice snášely vejce. (Že se ta bílá krychle jmenuje vejce jsem si odvodil na základě poznatků z knih.)

Chtěl jsem vzít vejce do ruky, ale Bert mi to nedovolil. A když jsem do bílé krychličky trochu strčil, strašně se rozčílil a vynadal mi. Peří měl rozčepýřené a vztekle cvakal zobákem. Jakoby mimoděk si pohrával s jedovou koulí v zátylku.

Raději jsem se ho už nevšímal a ani ho nenutil do počítání.

- - -

Elen a Wik jsou pryč už deset dní a Bert se mnou druhý den nepromluvil ani slovo.

Odnesl vejce z mého dosahu a neustále ho natáčí ke světlu, podle toho, kde se objevují nejsilnější výbuchy.

Pořád nechápu, proč chtěl ten spis o magii.

Aby mi ukázal, jak je chytrý??

- - -

7

Vejce se za poslední den zvětšilo a jestli na tu dálku dobře vidím, trochu se chvěje.

Bert je jím úplně posedlý.

Když není v blízkosti žádný dostatečně silný výbuch, zakrývá ho vlastním tělem.

Směšné.

Začínám mít strach, zda se Elen a Wik vůbec vrátí. Už je to taková doba, co odešli.

A jídlo v zemi už pomalu dochází.

- - -

Na vejci se objevila podlouhlá prasklina.

Něco se z něj dere ven.

Bert dlouho nehybně stál a díval se na mě.

Připadalo mi, že se vysmívá.

- - -

Konečně se vrací Elen a Wik!

Jsou asi tři dny pochodu odsud. Zaslechl jsem, jak si povídají o setkání s nějakým opravdu velkým Sečtělým. Jsou veselí a spokojení, jistě jim řekl, jak snadno sehnat jídlo. Ještě že mám tak dobrý sluch!

Nemůžu se jich dočkat, upřímně řečeno, mám z Berta trochu strach. Celé dny listuje v tom starém spisu a čte. Nechápu, co z toho má. Spis pojednává o starých čarodějnických a magických rituálech, které je velmi obtížné se naučit. A hlavně jsou k tomu potřebné ruce, a ty Bert nemá.

- - -

Dnes Bert přinesl nějaké kamínky a dlouho je pečlivě roze-
stavoval. Pak se najednou zablesklo a kolem vejce se objevilo jasné světlo.

Podle barvy bych řekl, že Bert spustil jadernou reakci.

Překvapuje mě.

Nikdy bych to do něj neřekl.

- - -

Elen a Wik jsou už blízko a nejpozději zítra se vrátí.

Vejce už docela puklo a skořápky musí každou chvíli odpadnout. Bert je velmi nervózní. Dočetl spis a s podivným výrazem v očích mi ho vrátil.

Někdy mám dojem, že ho vejce úplně ovládá.

Skořápky konečně odpadly a objevilo se něco malého, bílého, obalené slizem.

Trochu mě to zklamalo.

Bert starostlivě poskakuje kolem a jemně to postrkuje zobákem.

Pulsuje to.

Jakmile Bert uhasil jadernou reakci, uzlíček slizu se začal rychle zvětšovat.

Zatraceně rychle to roste.

- - -

Právě v tu chvíli se vrátil Elen s Wikem a já na Berta docela zapomněl. Radostně jsem na ně zamával.

Elen si sedl a tvářil se vážně, nepromluvil ani slovo.

Všiml jsem si, že mu během cesty narostla další noha.

Wik byl naopak veselý a pořád se usmíval.

- Co vám řekl ten Sečtělý? , zeptal jsem se netrpělivě.

- Ty už slyšíš tak daleko? , zmizel mu úsměv.

- Ne. Slyším pořád jen tři dny pochodu. Povídali jste si cestou...

- Aha.

Wikovi se ulevilo.

- Řekl nám spoustu zajímavých věcí... spoustu. Třeba jaké je jméno našeho druhu.

- Jaké?

- Člověk. Neočlověk, říkal, že jsme s největší pravděpodobností neočlověci.

- A já? Já taky?

- Ne. Ty ne.

To se mi moc nelíbí. Když jsou přátelé každý jiný druh, asi to nebude dělat dobrotu.

A taky ne.

- Taky nám prozradil, jak získat jídlo... Bez námahy...

Znovu se zasmál a znělo to moc divně.

Kdybych měl místo kořenů nohy, asi bych utekl.

- Nech už toho, ozval se poprvé Elen a vstal.

Viděl jsem, jak aktivoval svou umělou ruku, kterou před časem někomu ukradl, a jak zamířil ke mně.

- - -

Ten Sečtělý jim dal opravdu dobré a praktické informace.

Odrízli mě od kořenů a upekli nad obyčejným chemickým světlem. Pak mě snědli a podle všeho jsem jim dost chutnal.

Dokonce je to tak zaujalo, že ani nepozorovali tvora, který vznikl z Bertova vejce.

- - -

Já tvora pečlivě pozoroval od chvíle, kdy mě začali jíst.

Byl asi dvakrát tak velký jako Bert, ale vůbec se mu nepodobal. Spíš připomínal Elen a Wika, ale měl jen dvě nohy a dvě ruce.

Stál, ruce před sebou a mumlal nějaká slova, ve kterých jsem poznal zaklínadla z magického spisu.

Proto ho Bert četl!

Tvorovi se objevovaly v rukou různé předměty. Vždycky zakroutil hlavou a vztekle zasyčel.

Něco se učil.

Teprve, když se mu v rukou objevila podivná hůl s rozšířeným koncem, byl spokojen. Proměnil se na obrovské chlupaté zvíře s osmi dlouhými nohami.

Bert zděšeně vykřikl.

Teprve teď se Wik otočil, ale už bylo pozdě. Tvor byl v mžiku u nich, pevně je sevřel obrvenými nohami a přiložil jim k hlavě tu hůl.

Elen a Wikovi pohasl lesk v očích.

Tvor pak ještě sebral Elenovi umělou ruku a pěstil je. Oba se chvíli motali sem a tam, rukama se opírali o zem a vy-

ráželi nesrozumitelné výkřiky.

- Hu, hu hu.

Nerozuměl jsem jim, ale znamenalo to strach.

Pak se po čtyřech rezběhli pryč, až se jejich chlupatá těla natřásala.

Tvor se přeměnil zpátky na dvounohou bytost a tvářil se docela spokojeně. Zřejmě jim vzal neurokybernetické paměti.

Asi je potřeboval.

- - -

Až druhý den jsem si všiml šekující věci.

Na skořápkách, které ležely opodál, byla vytištěna slova.

Stálo tam:

ČISTIČ SKVRN. COMPUTER'S COMPANY.

Podíval jsem se po Bertovi.

Stál kousek ode mne, přihloupě poskakoval a zřetelně nevěděl, co má dělat. Dvounohý tvor někam zmizel.

Začínám to chápat.

Upřímně řečeno, jsem skoro rád, že mě Wik a Elen snědli.

- - -

Názory účastníků oběžného dopisu:

Hezky napsáno, ale nic nechápu.

-IJ-

Nerozumím, bohužel.

-PH-

Perfektní! Závěr je jasný. Bert vypěstoval z čističe skvrn, který sám snesl, za pomoci jaderných reakcí potvora s osmi nohama. Sám on, Elen a Wik i rostliny jsou umělého původu. Což v zamořené krajině může existovat život jak jej známe? A ještě něco. Připustíme-li výraz kybernetický život, což to vylučuje jeho mutaci? Nejlepší z OD!

-JB-

Začátek se četl dobře, ale ten konec nechápu. Jak může ten, co ho snědli, dále vnímat, co se kolem něho děje? Chtělo to aspoň náznak vysvětlení (třeba snědli jen tělo a mozek zůstal, protože Wik se při jídle otočil k tvorovi), nebo tak nějak. Je to pro normálního scifistu dost obtížné čtení. Ale i takové povídky mají zřejmě něco do sebe. Pár už jsem jich v různých knihách a časopisech četl.

-ZŠ-

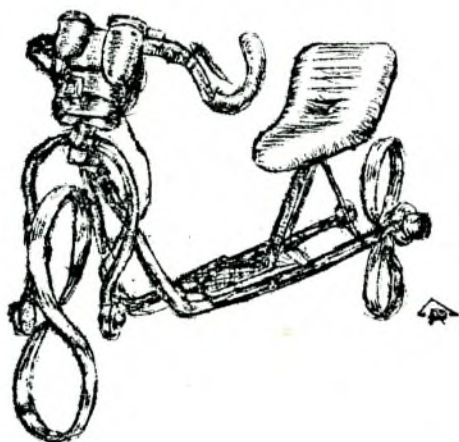
Zděňku, trochu mi to připomíná Voneguta, je to švihlý od začátku do konce, mám ale pocit, že to ještě není dokončené. Výborně jsem se bavil, ale kdyby jsi to odnesl nějakému redaktorovi, tak Tě s tím vyhodí. Hlavně se tady čtenář nesmí zabývat detaily - co a proč? PS. Zbyňku, Wik se otáček k tvorovi co se vylíhl z vejce a ne k tomu, co jedl. Mimochodem stylu by odpovídalo, že snědený vůbec mozek neměl!

Resumé - Crazy - pop - Art

-Pra-

Musela jsem si to přečíst dvakrát, ale nejsem si jista, jestli jsem to pochopila. Ale moc se mi to líbí. Poznámka pro -ZŠ-: ten, co ho snědli, měl přece kořeny. Mohl vnímat jímí. -DŠ-

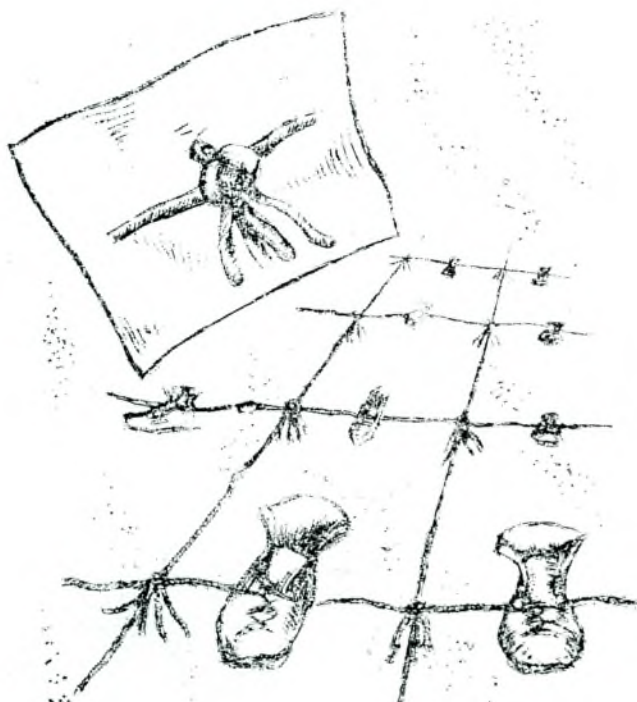
... a takhle se vyrovnal s časovou tematikou náš
kreslíř David Růžička :

Časoběžka

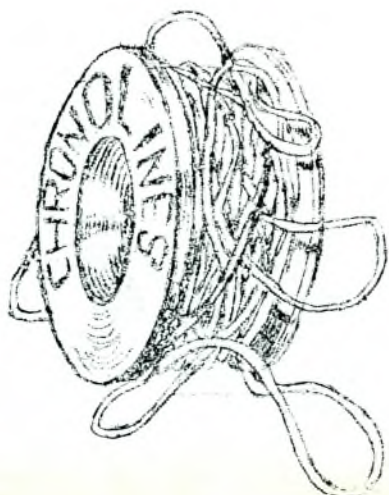
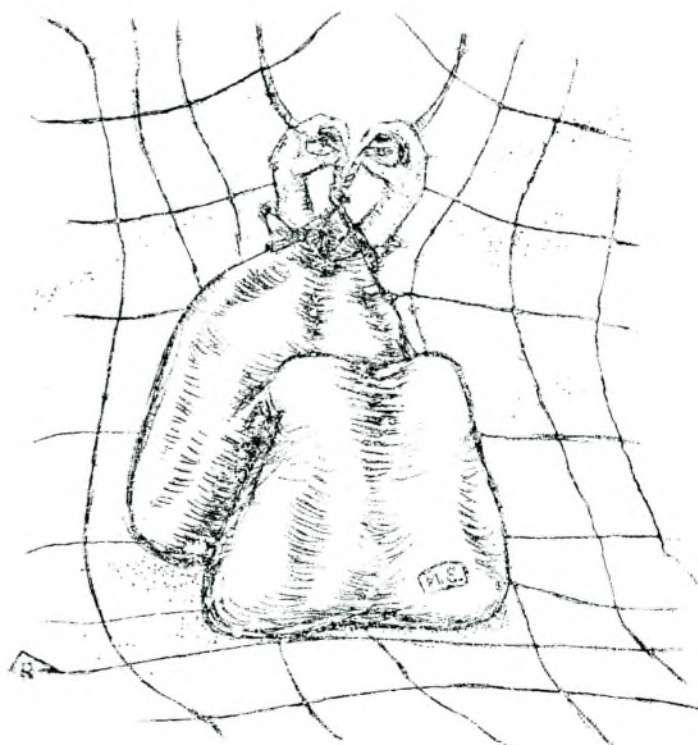
Chronocykl

← uzlový bod

časoprostorový
pytel →

← časová přímka

SOUTĚŽ O SCI-FI POVÍDKU O CENU ČASOPISU VĚDA A ŽIVOT

1. Soutěže se může zúčastnit - s výjimkou členů poroty - každý občan Československa jednou nebo více původními povídkami dosud neuveřejněnými v knihách, časopisech ani novinách.
2. Povídky nesmějí přesáhnout šest normalizovaných stran / na straně 30 řádků po 60 úhozech, tj. řádkování 2 /.
3. Povídky - v češtině nebo slovenštině - se zasílají v pěti vyhotoveních, které autor označí svým heslem, na adresu: Věda a život, pošt. příhrádka 422, 656 01 Brno. V příložené zalepené obálce, označené stejným heslem, udá autor své jméno, adresu, věk a povolání.
4. Porota ve složení PhDr. Karel Blažek / Brno /, ing. Karel Jedlička / Plzeň /, Jaroslav Štěpaník / Brno /, Jaroslav Veis / Praha / a PhDr. Ivo Železný / Praha /, předseda poroty, jednou měsíčně posoudí zaslané příspěvky. Bude vždy vybírat ze všech povídek, které obdržela během posledního roku. To znamená, že povídka může být vybrána k otištění do 1 roku po zaslání.
5. Počet předkládaných povídek není omezen a jeden autor může soutěžit i vícekrát do roka.
6. Každý z porotců hodnotí 5 povídek body ve stupnici 7,4,3,2,1. O pořadí rozhoduje prostý součet bodů. V případě rovnosti bodů rozhoduje hlas předsedy.
7. Každý měsíc bude ve VaŽ uveřejněna povídka, která získala nejvyšší počet bodů. Povídky budou uveřejňovány pod jménem autora / nikoli anonymně / a honorovány podle platných směrnic. Slovenské povídky vyjdou v českém překladu.
8. Do 31. prosince 1987 rozhodnou čtenáři VaŽ hlasováním o nejlepší povídce ročníku 1987. Hlasování se může zúčastnit každý čtenář jedním hlasem. Autor vítězné povídky obdrží cenu časopisu VaŽ, dotovanou částkou 3000 Kčs. Platný je každý hlasovací lístek s nalepeným hlasovacím kupónem. Hlasovací kupón bude uveřejněn třikrát do roka, aby se hlasování mohli zúčastnit skutečně všichni čtenáři VaŽ. Vylosování účastníci ankety dostanou roční předplatné VaŽ nebo knihy nakladatelství Horizont.
9. Vítěz soutěže o cenu časopisu VaŽ bude vhlášen v březnu 1988.
10. Zaslané příspěvky se nevracejí.